

Septimana VII.

Dominica Palmarum.

De quinto verbo Christi in
cruce.

Postquam DEI Filius extrema
fuiſſet perpeſſus, ac e membris
omnibus copioſum ſanguinem pro-
udiſſet pro ſalute hominum, ex
tanta ſanguinis profuſione, ſiti cor-
reptus eſt ardentiffima. Hujus ar-
dore ac vehementia ita accenſus
eſt, ut alta voce exclamaret: Si-
tio.

Reflexio.

I. **C**hriftus exclamavit alta vo-
ce: Sitio. Hanc vocem ex-
preſſit ingens linguæ ariditas, &
vehemens ſitis, qua urebatur in cru-
ce Chriſtus. Noluit ſcilicet ſuum

linguæ deesse supplicium, quando jam antea membra reliqua crudellem in modum fuerunt excruciatâ. Sed unde tanta Christo morientifitis? Unde? a licentia oris tui, & effrenata linguæ audacia, qua toties aliena facta, vitam, & mores laceras: a verbis tuis indecentibus, & impuris, quibus, temere ac impudenter toties lædis aures innocentum. Hæc menda linguæ, hæc sunt, quæ urente siti cruciantur fauces & linguam Christi. At quando tandem pones custodiam ori & labiis tuis, ne ultra prorumpat lingua tua in tot verba malitiæ?

II. Christus exclamavit: Sitio.

Quid illud, quod adeo ardentersitavit Christus? Sitivit unice tuam, & totius mundi salutem. Hæc sitis non tam corripuit fauces, & linguam, quam intima cordis JESU. O sitim sanctam, & moriente

te

te Salvatore dignam ! Utinam tu illam restinguere satagas sive jugibus pœnitentiæ lacrymis, sive sudore, & labore pro DEI gloria & animarum salute fortiter exantlato, sive alacri Christianarum virtutum studio, & probæ vitæ exemplis. His fere unice restingitur fitis Christi.

III. *Christus exclamavit: Sitio.*

Cur ita exclamavit moriens in cruce JESUS ? Exclamavit, ut dilectionis erga nos suæ patefaceret magnitudinem, propter quam adhuc plura, & majora sitivit pati supplicia pro tua & omnium hominum salute. O quam longe alia est fitis tua ? Tu fitis opum affluentiam, popularem auram, gratiam hominum, voluptates illicitas, quæ omnia sitim tuam non tam restinguunt, quam accendunt, nec levamen adferunt sitienti, sed mortem animæ. Ah ! corrige tandem,

corrigere infelicem hanc sitim tuam :
neque aliud posthac sitias , ac christi-
aniam pietatem & justitiam , quam
qui sitiunt ac esuriunt , beati sunt ,
& saturabuntur.

Affectus.

Domine JESU ! Tu sitivisti in
cruce meam , & hominum
omnium salutem : Utinam & ego
deinceps aliud non sitiam , quam
æternam salutem animæ meæ , &
omne illud , quod placitum est san-
ctissimæ tuæ voluntati. Largire
etiam Domine ! largire , obsecro ,
gratiam tuam , & da robur animi !
ut exemplo tuo insuper sitiam tri-
stia , & amara : erunt hæc amore
tui mihi suavia , & jucunda.

ORATIO ECCLESIAE.

Omnipotens sempiterne DEUS,
qui humano generi ad imitan-
dum humilitatis exemplum Salva-

torem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti; concede propitius, ut & patientiæ illius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per Dominum &c.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano. Indulgentiæ plenariæ.

DIES LUNÆ.

De sexto verbo Christi in cruce.

Cum pendens in cruce Christus, animadverteret imminere finem acerbissimæ passionis suæ, seque in cursus, ac vitæ termino esse positum, neque superesse amplius, quod ad salutem humani generis æternus Pater ab unigenito suo exigeret, confecto labore, & expleto imperio dixit: Consummatum est.

Reflexio.

I. **C**hristus dixit: *Consummatum est.* Ergo tandem ad finem perducta est Christi vita & Passio. Transiverunt odia, cessarunt illusiones, vulnera, opprobria, cruciatus omnes, quos invicta patientia toleravit Christus, ut te salvaret. Ita nempe tandem transeunt adversitates omnes, quibus charos sibi filios in hac vita non raro premit DEUS: at quantum inde capitur solatium animi, si tolerata sint fortiter, & amore DEI? Noli igitur fugere, nec timere res adversas. Veniunt, a DEO, & ad DEUM ducunt, nec diuturnæ sunt, nec unquam erunt tantæ, quantas amore tui tulit JESUS. Illas solum cruces & pœnas time, quæ te a DEO separant, & æternum durant.

II. *Dixit: Consummatum est.*
Merito id dicere potuit JESUS
mo.

moriens. Præstitit ille omnia, five quæ divina Justitia in criminum nostrorum satisfactionem, five quæ flagrans illius in nos amor ad promerenda nobis cæli præmia exposcebant. Quale putas hæc consummatio morienti Christo peperit gaudium! Tale certe, quod omnia mundi gaudia & voluptates superat quam maxime. An etiam tu gaudebis momento vitæ ultimo, in quo consummabuntur omnia? An gloriari poteris, quod vitæ cursum pie consummaveris, peccata tua rite deflexeris, & datam DEO fidem servaveris, unde accipias coronam justitiæ? Si ita, ne dubita: pretiosa erit mors tua in conspectu Domini; si secus, cogita: quantæ angustiae in hora mortis circumdabunt infelicem tuam animam?

III. *Dixit: Consummatum est.*

Hoc dixit JESUS, postquam ab-

Solvit omnia, quæ DEUS Pater fieri voluit a filio suo. Ita comparatus in agone ultimo, quam placide, & quam beate expiravit JESUS? An pari animi pace perfrueris in horta mortis? Quid est, quod conscientiam tuam tunc possit angere? Forte te anget, quod tantum temporis perdideris otio? quod tot horas impenderis voluptati & mundi vanitatibus? quod male usus sis gratiæ donis a DEO acceptis? quod non impleveris rationes officii, & status tui? O te miserum in illa hora! si ea non præstitisti, quæ præstari a te oportuit ad implendam DEI voluntatem. Heu! quam tristis erit mors tua? quam severum judicium?

Affectus.

JESU! æterni Patris Fili unigenite! Tu es, qui perfecte consummasti opus redemptionis nostræ, quod

quod imposuit tibi Pater. Quis poterit debitas tibi referre gratias pro tanto erga nos amore? Domine! misericordias tuas cantabo in æternum. Sed & modo fatagam in omnibus ita implere sanctissimam voluntatem tuam, ut in hora mortis cum solatio & tranquilla conscientia dicere valeam. Consummatum est.

ORATIO ECCLESIAE.

DA, *quæsumus*, Omnipotens **DEUS**, *ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate deficiamus, intercedente unigeniti filii tui Passione respiremus. Per Dominum nostrum &c.*

Statio ad sanctam Praxedem. Indulgentia 25000. Annorum, & remissio quartæ partis peccatorum.

DIES

DIES MARTIS.

De septimo verbo Christi in
cruce.

Postquam consummata fuissent omnia, que prædicta a Prophetis, & scripta erant erant de Christo, atque supremum jam jam appropinquaret momentum, quo emitteret spiritum, ultimas vires collegit JESUS, & voce magna exclamans ait: Pater! in manus tuas commendo spiritum meum.

Reflexio.

I. **J**ESUS exclamavit voce magna. Quid sibi vult validus iste clamor Christi crucifixi? an exclamat pertæsus multitudine, aut dolorum diurnitate? minime: tulit omnia fortiter, & sustinuit crucem non modo patienter, sed

fed & cum gaudio. Exclamavit voce magna, ut te peccatorum somno sopitum excitaret ad poenitentiam, & seriam vitæ emendationem. Et nunquid etiamnum ad cor tuum clamat quotidie, ut tandem exeas ex hac peccandi occasione, in qua toties DEUM offendisti: ut fugias hos pravos socios, qui tot scelerum fuerunt complices: ut exuas hanc sceleratam consuetudinem, quæ te ducit ad interitum ut restituas æs alienum, quod inique accepisti: & tamen adhuc tardas sequi vocem clamantis DEI.

II. *JESUS exclamans ait: Pater!* O dulce nomen Patris! unica filiorum spes & perfugium! Ad hunc suspirat moriens DEI filius, & orat voce magna, & clamore valido: sed & orat magna cum spe ac filiali fiducia in Patrem amantissimum. Hæc scilicet est norma se rite comparandi ad luctam super-

premam pro momento mortis, a quo felix aut infelix pendet æternitas. Hoc tu momentum continuo præ oculis habe, & ad illud te indies comparare stude, sive per vitæ, ac morum innocentiam, sive per repetitos virtutum actus, præcipue fidei, spei, amoris, contritionis & resignationis in DEI voluntatem. His recte anima a terrenis abstrahitur, & DEO unitur.

III. *JESUS exclamans ait : Pater ! in manus tuas commendo spiritum meum.* Quam luculentum specimen filialis sui in Patrem amoris & fiduciæ præbuit Christus moriens ? Spiritum suum, priusquam expiraret, commendat in manus Patris, a quo missus est in hunc mundum. Hic DEUS Pater, sicut erat actionum Christi omnium fons, ac principium, ita fuit finis unicus, & ultimus, ad quem contendit. O utinam & tu non alium finem ha-

habeas, ad quem dirigas vitam tuam, cogitationes, & actiones omnes, quam DEUM creatorem tuum. Æternum felix es, si spiritum tuum aliquando commendare, & tradere liceat in manus Domini, a quo eum accepisti.

Affectus.

JESU Christe ! Fili DEI vivi ! scio me aliquando moriturum : at quando ? ubi ? & quomodo ? id penitus ignoro. Tu es DEUS ac Dominus vitæ meæ, a quo illam accepi : tibi paratus sum illam reddere, quodocunque, ubicunque, & quomodocunque divinæ tuæ placitum est Majestati. Dispone omnia in me, de me, & circa me juxta sanctissimam voluntatem tuam. In manus tuas Domine ! commendo spiritum meum.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

OMnipotens sempiterne DEUS!
 da nobis ita Dominicae passio-
 nis Sacramenta peragere; ut indul-
 gentiam percipere mereamur per
 eundem Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctam Priscam. Indul-
 gentiæ plenariæ.

DIES MERCURII.

De Christo moriente in cruce,

Vix spiritum suum in manus pa-
 ternas commendavit Christus,
 & ecce: adest momentum illud ul-
 timum, quo eheu! in cruce mori-
 tur JESUS: atque ut sincerum &
 ardentem suum, quo in genus hu-
 manum ferebatur, amorem, ipsa
 morte probaret magis, inclinato ca-
 pite tradidit spiritum.

Refle-

Reflexio.

I. *Christus tradidit spiritum.* O grande mysterium! O ineffabilem Christi in genus hominum amorem! Non erat illi satis sustinuisse opprobria, tulisse vulnera, & totum fudisse sanguinem, nisi daret etiam vitam, & spiritum. Hæc dum animo volvis, fierine poterit, ut non ames toto cordis affectu tuum JESUM? illum nempe, qui te amavit usque ad mortem, & ipsa morte amorem probavit suum. Aut ferrum, aut lapis es, si tanto amori non reddas amorem, sed amorem, quem probes castis moribus, piis operibus, & sedula virtutum Christi imitatione.

II. *Christus tradidit spiritum in cruce.* Quantus fuit iste divini amoris erga genus humanum excessus! Suffecisset suspirium unicum, vox unica, unica lacryma ad redem-

N dem.

demptionem totius mundi: Sed non suffecit immenso Christi erga te amor. Voluit tradere spiritum, & mori pro te, & quidem mori morte infami, in ligno crucis. Quid hactenus retribuisti tanto erga te amor? Quid retribues in futurum? Quidquid das, nihil das, nisi te ipsum, & totum des, ac vitam omnem impendas amor, & obsequio DEI usque ad mortem, & si liceat, usque ad mortem crucis.

III. *Christus tradidit spiritum in cruce inclinato capite.* Hoc fuit ultimum perfectæ obedientiæ Christi erga Patrem cælestem argumentum. In omni vita Christus non aliud quæsiuit, quam ut faceret voluntatem Patris sui: nunc moriens illi caput inclinat, ut constaret omnibus, quod factus sit obediens usque ad mortem. Hoc capite inclinato etiam te invitatur ad obedientiæ suæ sequelam: &

& quomodo hæcenus DEO, & mandatis ejus obedivisti? Invitat te ad poenitentiam, & vitæ emendationem: an tota animi contentione in hanc incumbis? Inclina tandem, inclina cor tuum ad custodienda DEI tui mandata, & ad implendam in omnibus sanctissimam illius voluntatem.

Affectus.

Domine JESU! An te morientem in cruce intueri possum mente arida, & ficcis oculis? Tu mi JESU! tu moreris: & ego peccator vivo, mille mortes promeritus. Tu moreris inclinato capite: & ego vivo corde superbo, & elato supercilio. Tu moreris in ligno crucis: & ego vivo inter vana mundi gaudia, & illicitas voluptates. O JESU! sit morstua vita mea: sed sit vita pura, & imaculata, qua merear mortem sanctam, & æternitatem beatam. Hoc oro te per mor-

tem tuam, quam inclinato capite
subiisti in cruce.

ORATIO ECCLESIE.

PRæsta, quæsumus, Omnipotens
DEUS, ut qui nostris excessi-
bus indefinenter affligimur, per uni-
geniti filii tui passionem liberemur.
Qui tecum vivit & regnat &c.

Statio ad sanctam Mariam Mayo-
rem. Indulgentiæ plenariæ.

DIES JOVIS Sanctus.

De Christi latere lancea trans-
fixo.

JAm Christus inclinato capite tra-
diderat spiritum : & rursus
aliud sui erga nos amoris post mor-
tem præbuit argumentum. Cor
suum, quod unice hætenus illæsum
permanerat, noluit esse sine vul-
nere : admisit, ut unus militum
lan-

lancea latus ejus aperiret, & cor transfigeret, ex quo continuo exiit sanguis, & aqua.

Reflexio.

I. **U***Nus militum latus Christi lancea aperuit? Hoc ergo deerat tot Christi vulneribus, ut etiam latus ejus transfigeretur lancea? Huc impulit DEI filium, flagrantissima charitas, qua te dilexit. Voluit siquidem aperto latere patere aditum ad cor suum, ut plane videres, quemadmodum non modo usque ad mortem, sed etiam post mortem dilexerit suos Dominus. Cæcus es, si in aperto Christi latere non legas immensum illius erga te amorem. Ingratissimus es, si sacratissimum. Christi latus amore tui apertum, peccatorum tuorum jaculis ultra vulnerare non desinas.*

II. *Unus militum latus Christi aperuit lancea, & cor transfixit.* Siccine neque cor Christi manere illæsum potuit? Hoc tu læsisti, quisquis cor tuum usque adeo incustoditum tenes, & tot pravis affectibus pervium. Voluit Christus, hoc cordis vulnere expiare crimina cordis tui, ex quo exeunt tot perversæ cogitationes, tot pravæ cupiditates, aliaque scelera plurima. Ah! moveat te hoc sanctum cor amore tui fauciatum, ut mentem tuam, & cordis desideria avertas a peccatis, & totum te convertas ad cor purissimum Salvatoris tui, in quo habites, vivas, & moriaris.

III. *Ex aperto Christi latere, & corde continuo exivit sanguis, & aqua.* Ergo non modo vulnerari, sed & effundi pro te cor suum voluit JESUS? Dedit guttam ultimam aquæ & sanguinis,

nis, ut consummaret suum erga te
amorem. Hæc aqua, hic sanguis
Sacramenta sunt novæ legis, quæ
profluxerunt ex corde JESU ad
tuam & totius mundi salutem.
Nempe etiam post mortem vivere
tecum voluit JESUS, ac in illo præ-
cipue Sacramento, in quo sunt ab-
sconditi omnes thesauri gratiarum.
Eja ergo! accede, & crebrius ac-
cede sive ad suscipiendum, sive ad
visitandum & adorandum hoc a-
moris Sacramentum, & tepidum
cor tuum nova flamma charitatis ex
hoc amoris incendio inflamma.

Affectus.

O Fons amoris, benignissime JE-
SU! Tuus in me amor ineffa-
bilis est, immensus est. Cor tuum
mihi patere voluisti, ut cor meum
in illud immergerem. Ecce: do-
no tibi cor meum, impurum illud
quidem, & scelerum fordibus ple-
num: sed sanguis & aqua ex pu-

rissimo tuo corde & latere profluens dealbabit illud super hyssopum. Hoc oro abs te corde humili & contrito, & spero firmiter ab infinita tua bonitate & misericordia: quod cor contritum, & humiliatum non despicias.

ORATIO ECCLESIAE.

DEUS, a quo & Judas reatus sui poenam, & confessionis suae latro praemium sumpsit: concede nobis tuae propitiationis effectum, ut sicut in passione sua **JESUS** Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritum, ita nobis ablato vetustatis amore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum vivit & regnat &c.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano. Indulgentiae plenariae.

DIES

DIES PARASCEVES.

De depositione Christi a cruce, & sepultura.

Post tristem Christi obitum Joseph ab Arimathæa, occultus Christi discipulus, audacter intravit ad Pilatum, & petiit ab eo corpus JESU: quod cum impetrasset, deposuit illud de cruce, involvit syndone, & posuit in monumento suo novo, quod exciderat in petra, & advolvit saxum grande ad ostium monumenti.

Reflexio.

I. **J**oseph ab Arimathæa audacter petiit corpus JESU. Quam pia hæc fuit Josephi audacia! Fuit sane dignum facinus Christi discipulo: cur enim formidaret Pilatum,

tum, qui desiderabat, & quærebat JESUM? An non magis respiciendus illi fuit DEUS, quam timendus imbecillis fragilisque homo? Hoc sanctum documentum altissime cordi tuo imprime: Nihil esse timendum, quando agenda est causa DEI: tum enimvero agendum fortiter, agendum audacter cum spe ac fiducia in DEO. Non te igitur terreat tempesta persecutionis, aut alterius adversitatis, quando vel extirpanda sunt scelestia, vel protegenda Justitia, vel defendenda religio. DEUS erit adjutor, & protector tuus.

II. *Joseph ab Arimathea deposuit corpus Christi de cruce.* Quam facile poterat JESUS descendere de cruce virtute propria, si modo voluisset: sed debuit alienis manibus deponi mortuus, qui descendere noluit vivus. Usque adeo constans fuit in eo, quod semel
recte,

recte, sancteque est amplexus. Habes in Christo, quod imiteris, Christianæ perseverantiæ exemplum. Non est satis bene cæpisse, nisi etiam perseveres in bene cæptis. O quot sunt! qui cæperunt bene, qui a prima ætate illibatam servarunt innocentiam, & diu ambulaverunt in via virtutis: sed heu! declinarunt subinde in vias pravas, ad mundi & carnis oblectamenta, & male finiverunt cursum suum cum jactura salutis æternæ. Non salveris, nisi ad finem usque perseveraveris in via virtutis.

III. *Joseph posuit corpus JESU in monumento suo novo, & ad-*
volvit saxum. Recte sancteque delegit Joseph sepulchrum novum, in quo nullus unquam fuit positus. Tale plane decebat sacratissimum Corpus JESU mox collocandum non in terreno tumulo, sed in cælo ad dexteram DEI Patris. Utinam &
COR

cor tuum, in quo toties reponis corpus & sanguinem Christi, fit semper monumentum novum, id est, purum & immaculatum, in quo nullum peccatum, aut terrenus affectus, sed solus JESUS locum inveniat! Quod si vero recepisti JESUM, & tenes per gratiam, adolve saxum grande ad ostium cordis, scilicet sanctum ac firmum propositum, quo statuas nullius creaturæ causa dimittere JESUM ex tuo corde.

Affectus.

Domine JESU! Utinam dignum parare tibi valeam sepulchrum in corde meo. Est quidem cor meum immundum, & affectuum terrenorum, pulvere sordidum: sed tu Domine! præsentia tua mundum, & sanctum facies. Subi ergo cor meum Domine! subi, & reple illud donis cælestibus. Da: ut totus a te repletus in amore tuo vivam, & in amore tuo moriar,

riar, ac infinitis tuis meritis olim
resurgam ad cæli gaudia, & æter-
nam felicitatem.

ORATIO ECCLESIAE.

Respice, quaesumus, Domine super
familiam hanc, pro qua Do-
minus noster JESUS Christus non
dubitavit manibus tradi nocentium,
& crucis subire tormentum. Qui
tecum vivit, & regnat &c.

Statio ad sanctam Crucem in Jeru-
salem. Indulgentiæ plenariæ.

SABBATUM SANCTUM.

De recessu Matris Christi.

Postquam Maria, Christi ma-
ter, maestis oculis spectasset sa-
cratissimum corpus Filii sui de cru-
ce depositum, atque etiam inter-
fuisset sepulturae illius, plena dolo-
ris,

ris, & lacrymarum avulsit se se ab hominum consortio, & reliquum tempus exegit in oratione, & plangendo, plangens continuo sive acerbam passionem & mortem Christi filii sui, sive Judeos in sua incredulitate obstinatos, denique peccata totius mundi.

Reflexio.

I. *M*aria planxit passionem, & mortem Christi, Filii sui.

O quam multas, & quam justas plangendi causas post Christi obitum & sepulturam habuit Maria? Venit illi in mentem univ-
 sa Christi passio, omnia probra, & contumeliæ Christo irrogatæ, tot flagella, tot spinæ, tot vulnera, quibus fuit excruciatas, mors denique acerbissima, quam subiit in cruce. Hæc volvens
 ani-

ab
um
n-
r-
fi
e-
ta

animo quid aliud, quam plangere continuo potuit Maria? at si adeo planxit Maria pia & innocens, quomodo cogitare tu potes Christum tam enormia pro te passum, pro te mortuum, mortuum morte infami, in ligno crucis, quin amare fleas? tu, qui passionis illius, ac mortis causa extitisti? Ah! non cessa deflere jugibus pœnitentiæ lacrymis innumerable peccata tua, quibus crucia-
sti, crucifixisti, & quantum erat in te, occidisti Christum.

II. *Maria planxit Judæos in sua incredulitate obstinatos.* An non justa hæc fuit plangendi causa? Acceperunt Judæi innumera a Christo beneficia, spectarunt miracula, velut totidem luculenta testimonia latentis in Christo divinitatis; & tamen noluerunt illum credere Filium DEI. Hanc Judæorum pertinaciam jugibus lacrymis plan-

planxit Maria : Et tu, qui agnoscis immensam DEI erga te bonitatem, & sentis innumera beneficia, quæ hætenus in te contulit, & indies confert : tu non prædicabis summum benefactorem tuum ? tu non satages illi servire, & placere in omnibus ? Ah ! non cessa in illum credere, in illo sperare, illum ardentem amare, & laudare, illi perfecte servire, qui nunquam cessat tibi benefacere.

III. *Maria planxit peccata totius mundi.* Si ulla, hæc certe maxima causa extitit planctus Mariæ. Novit illa, quas pænas, quos dolores, quam acerbam mortem tulerit JESUS, ut expiaret peccata mundi, & vindicaret ab interitu genus humanum : sed eheu ! merito timuit innumerabilem eorum multitudinem, quibus Christi passio, & acerbam mors propter peccata sua non esset allatura salutem
anj-

animæ, sed exitium sempiternum? Hæc altius in animum demittens continuo planxit Maria. Quoties & tu peccatis tuis amaras lacrymas elicuisti ex oculis Mariæ? Quoties etiamnum afflictam DEI Matrem tuis relapsibus ad planctum provocas? Ah! desine tandem filius esse doloris, & per vitam puram, & immaculatam esse incipe filius consolationis.

Affectus.

Afflictissima DEI, & mea Mater! Ah! quanti fletus & afflictionis causa tibi extiterunt mea, & totius mundi crimina? Fateor. si considerem delicta vitæ præteritæ, & negligentias meas, non fui filius consolationis, sed doloris: at pœnitet me, & serio pœnitet, quod toties offenderim Filium tuum, & quod toties contristaverim te, Matrem meam.

O

Pro-

Promitto : imposterum tua inter-
 cessione adjutus, non ero tibi am-
 plius causa planctus & tristitiæ,
 sed gaudii, & perpetuæ lætitiæ.

ORATIO ECCLESIE.

DEUS, qui hanc sanctissimam
 noctem gloria Dominica re-
 surrectionis illustras, consecra in fa-
 milia tuae progenie novæ adoptio-
 nis Spiritum, quem dedisti : ut
 corpore & mente renovati puram
 tibi exhibeant servitutem. Per Do-
 minum nostrum **JESUM** Christum
 Filium tuum, qui tecum vivit &
 regnat in unitate Spiritus Sancti
DEUS. Per omnia secula seculo-
 rum. Amen.

Statio ad sanctum Joannem in La-
 terano. Indulgentiæ plenariæ.

PRA-